

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/144/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118217651
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118217651.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu JUDr. Michaely Královej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: C. F., narodený X.X.XXXX a Š. F., narodený XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov - matky: C. O. F., O. D., narodená XX.X.XXXX, bytom: XX. S. XX/B, J., a otca: X. F., narodený XX.X.XXXX, bytom: XX. S. XX/B, XXX XX J., aktuálne bytom: G. XX, J., právne zastúpený advokátom JUDr. Pavlom Tornošom, so sídlom: Tomášikova 50D, Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava I, so sídlom: Kvetná 13, Bratislava a Úradu komisára pre deti, so sídlom: Odborárske nám. 3, Bratislava, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.08.2022, č.k. 3P/145/2018-2684, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.08.2022, č.k. 3P/145/2018-2684, p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 25.08.2022, č.k. 3P/145/2018-2684 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že otec sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 06.11.2018, domáha úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, C. F. S. Š. F., na čas do rozvodu. Konanie sa vedie pod sp.zn. 3P/145/2018. Matka dňa 6.4.2022 doručila súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z 5.4.2022, ktorým žiadala zveriť maloleté deti C. a Š. do výlučnej osobnej starostlivosti matky až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I sp.zn. 3P/63/2018 a zaviazal otca prispievať na výživu maloletých detí, a to na C. v sume 600 eur mesačne a na Š. v sume 500 eur mesačne. Úpravu styku s otcom žiadala upraviť tak, že otec sa bude stretávať s maloletými každý párnny víkend v mesiaci v čase od soboty od 10.00 hod, kedy deti matka odovzdá v mieste jej bydliska a otec ich vráti v bydlisku matky v nedeľu o 17.00 hod. Návrh odôvodnila matka tým, že s maloletým C. sa naďalej nerealizuje styk, ani asistovaný styk, ktorý bol vyslovený v rozsudku č.k. 3P/63/2018-1215. Od posledného pojednávania 25.3.2021 v spise nie je procesná aktivita účastníkov konania. Súd neskúmal v konaní príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi, manžel preferoval svoje záujmy a kariérny rast, ktorý mu ako manželka umožňovala a prispôbovala sa mu. Otec maloletých hrával počítačové hry, tohto času je abstínujúci pacient, ktorý bol liečený pre drogovú závislosť, súd nevykonal dôkazy smerujúce k zisteniu duševného zdravia otca. Otec maloletým C. manipuluje. Ako matka mnohokrát nevie kde sa deti nachádzajú, či je všetko v poriadku, otec s matkou nekomunikuje. Má za to, že u maloletých sa prejavuje emočný nekľud otcovým systematickým programovaním ich proti matke, prejavujú riziká dvojkoľajnosti výchovy, emočne sú oslabené a zneurotizované. Súd neupravil žiadnym súdnym rozhodnutím styk matky a maloletého C., otec styk pre matku a maloletého C. nevytvára žiaden, neprivádza ho na stretnutia, maloletý C. má blokovaný telefón. Matka maloletých nevidá sama, prítomný je aj otec. Upravený styk s maloletým C. v konaní sp.zn. 3P/63/2018 v rozsahu 2 hodín

týždenne je nezákonný a nie je v záujme maloletého, nevytvára podmienky pre vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s oboma rodičmi a medzi súrodencami. Otec rozdeľuje maloletých, maloletého C. úplne odstavuje od akéhokoľvek kontaktu s matkou. Má za to, že otec je bez prítomnosti matky priamym ohrozením morálnej a celkovej výchovy maloletých. Je v záujme maloletých, aby sa matka zúčastnila v plnej miere na starostlivosti o maloletých. Na naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia trvá, nakoľko neodkladné opatrenie podané do konania sp.zn. 3P/63/2018 Krajský súd v Bratislave matke zamietol s tým, že o odvolacích dôvodoch bude rozhodovať v odvolacom konaní.

2. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z návrhu matky, ako aj zo stavu veci zisteného z obsahu spisu sp.zn. 3P/145/2018 ako aj spisu sp.zn. 3P/63/2018, na vec aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, na základe čoho dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle podaného návrhu. Uviedol, že zo samotného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia vo veci samej. Nemožno ho však nariadiť iba na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa prostredníctvom neodkladného opatrenia má poskytnúť ochrana, ako aj o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Navrhovateľ preto musí už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 Civilného sporového poriadku). V zmysle zákonných predpokladov formulovaných v niektorých ustanoveniach o neodkladných a iných opatreniach súdu (§ 360 až § 368 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“), zákon počíta v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu (kam patrí aj konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých) s nariadením neodkladných opatrení najmä v prípadoch, kedy sa maloletý ocitne bez akejkoľvek starostlivosti a je nevyhnutné neodkladným opatrením zabezpečiť jeho ochranu, vo veciach výživného, ako aj vo veciach osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Účelom neodkladných opatrení je teda rýchlo a pružne riešiť situáciu, v prípade, že je potrebný okamžitý zásah súdu do pomerov účastníkov, v dotknutom prípade pomerov maloletých detí, s cieľom ochrany práv dieťaťa a v prípade konkrétneho ohrozenia.

3. Súd prvej inštancie poukázal na tú skutočnosť, že konanie o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu ešte nie je ukončené a v danom konaní už je nariadené neodkladné opatrenie č.k. 3P/145/2018-886, zo dňa 24.7.2019, potvrdené Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 23.10.2019, č.k. 11CoP 384/2019-990 a stále je tak v účinnosti daná neodkladná úprava styku maloletého Š. s matkou. Súd prvej inštancie zistil z obsahu spisov, že matka sa s maloletým Š. stretáva aj nad rámec tejto úpravy. Čo sa týka maloletého C., súd v rozsudku vo veci č.k. 3P/63/2018-1215 vo výroku V. určil asistovaný styk maloletého C. s matkou a určil vo výroku VI. rozsudku, že je výrok V. rozsudku predbežne vykonateľný. Je tu teda daná účinná a vykonateľná úprava styku maloletého C. s matkou. Súd prvej inštancie uviedol, že to, že asistovaný styk s maloletým C. neprebíha riadne, nie je samo o sebe skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala nutnosť a potrebu okamžitého zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia, a to okamžitým zverením maloletého C. do výlučnej osobnej starostlivosti matky. Nariadenie neodkladného opatrenia, je inštitút, ktorý sa má využívať v prípade potreby súdu okamžite zasiahnuť, nakoľko záujmy, život alebo zdravie maloletého sú v danom konkrétnom čase ohrozené. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že tieto skutočnosti, ktoré odôvodňujú naliehavosť okamžitej úpravy súdom, nie sú osvedčené. Okrem nerealizácie asistovaného styku s maloletým C. matka neuviedla iné skutočnosti, ktoré by už súdu neboli známe z obsahu rozsiahlych spisov v tomto konaní ako aj v konaní sp.zn. 3P/63/2018. Nie je preto daný žiaden zákonný dôvod pre opätovnú úpravu styku matky s maloletými deťmi prostredníctvom ďalšieho neodkladného opatrenia pred ukončením konania vo veci samej, pričom za danej situácie dôvody uvádzané matkou nemôžu ako dôvody pre potrebu novej bezodkladnej úpravy pomerov obstať. Súd prvej inštancie uviedol aj, že sa stotožnil aj so závermi odvolacieho súdu, Krajského súdu v Bratislave v uznesení č.k. 20CoPno/1/2022-1523 zo dňa 23.2.2022, v ktorom odvolací súd uviedol, že: „... I. E. X. C. K. M. W. G. C., X. K. I. P. Č. Q.. I. X., Ž. C. Š. D. D. C. D., I. P. K. I. Ú. Ú. I. D. D. C. S. D. D. O.. C. C., vzhľadom T. M. X., C. L. D. G. W. S. D. D. C. S. P. E. I. A. za G. E. S. P. G. S. P. Ú. po G. D., Y. súd S. E. S. E. X. C. C.“. Matka podľa súdu prvej inštancie neosvedčila a neprekázala potreba naliehavosti, bezodkladnosti, či iného vážneho ohrozenia

právom chránených záujmov maloletých detí. Sumarizujúc uvedené, súd prvej inštancie návrh matky ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

4. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka včas odvolanie, z dôvodu, že súd prvej inštancie porušil niekoľko právne záväzných noriem, predovšetkým ignoroval Dohovor o právach dieťaťa, ignoroval Medzinárodný Dohovor o ľudských právach, ignoroval Ústavu Slovenskej republiky a následne Čl. 4, Čl. 6, Čl. 11, Čl. 12 zákona 161/2015 CMP, rovnako tak ignoroval zákon o rodine a v neposlednom rade ignoroval rozhodovaciu prax ESLP. Matka považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne nesprávne, zmätočné, svojvoľné a arbitrážne, kedy odôvodnenie sudcu neobsahuje označenie dôkazov, ktoré považoval za preukázané, hodnoverné a také, na základe ktorých mohol siahnuť na právo maloletých detí na starostlivosť a výchovu ich biologickou matkou a na právo matky vychovávať svoje vlastné deti. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie, ktoré súdu navrhovala, a ktoré mohlo objasniť a vniesť zásadný dôkaz o duševnom zdraví otca detí, ako osoby ťažko závislej na pervitíne, ktorá u neho vznikla ako dôsledok mnohoročného užívania návykovej látky. Matka uvádza, že od počiatku žiadala súd, aby otcovi nariadil povinnosť vyšetrenia u znalca z odvetvia psychiatria, ktorý je jedinou legitímnou osobou vo veci zistenia dôsledkov na duševnom zdraví otca maloletých detí. Podľa matky aj laik však vie, že žiaden narkoman nedosiahne stav vyliečenia a po zvyšok života zostane len ako abstínujúca osoba. Súd prvej inštancie ignoroval skúmať duševné zdravie otca, naopak súd prvej inštancie jeho mnohoročnou nečinnosťou spôsobil alarmujúci stav, ústavne neudržateľný a svojou nečinnosťou a odmietaním matkou podaných neodkladných opatrení vo veci úpravy práv rodičov spôsobil skutkový stav taký, že otec s pomocou súdu manipuluje staršieho syna C. k nenávisti voči matke. Súd prvej inštancie nesie podľa matky priamu zodpovednosť za ústavne neudržateľný stav, kedy bolo matke a jej synovi odňaté právo na spoločný život v jednej domácnosti. Súd prvej inštancie podľa matky svojím postupom a rozhodovaním, a to aj uznesením č.k. 3P/145/2018-2684, porušil ústavné právo matky ako aj ústavné právo maloletého C., vyjadrené v čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, v ktorom je ustanovené, že starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Matka poukazuje na to, že je v súčasnosti (dlhodobo) úplne vylúčená zo starostlivosti a výchovy maloletého C., ktorý je jej biologickým synom, pričom jeho výchova je ponechaná výlučne na otca, ktorý je abstínujúcim narkomanom. Skutočnosť, že otec je abstínujúcim narkomanom súd prvej inštancie úplne odignoroval a s touto skutočnosťou sa v konaní sp.zn. 3P/145/2018 a sp.zn. 3P/63/2018 vedených na OS BA I vôbec nevysporiadal, hoci matka súdu priložila fotodokumentácia otca ako dôkaz, že bol liečený v resocializačnom stredisku O.-P., so sídlom O., L..M., Y. XX, XXXXX J.. Súd prvej inštancie rovnako tak v konaní odignoroval ustálenú rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len ako „Dohovor“), v ktorom je uvedené že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti, včítane štátnej príslušnosti, mena a rodinných záväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov. Z článku 8 Dohovoru vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok konať tak, aby umožnili rozvoj preukázaného a existujúceho rodinného puta. Mali by prijať všetky vhodné opatrenia, ktoré od nich možno vzhľadom na okolnosti toho ktorého prípadu rozumne očakávať za účelom umožnenia styku rodiča s dieťaťom (napr. Nuutinen proti Fínsku, rozsudok z 27. júna 2000, ods. 128). Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ako „ESLP“) pripomenul, že pozitívne povinnosti vyplývajúce z článku 8 Dohovoru zahŕňajú nielen samotné zabezpečenie styku rodiča s dieťaťom, ale aj súbor ďalších opatrení, ktoré umožňujú dosiahnutie tohto výsledku. Úplné prerušenie styku medzi rodičom a dieťaťom je opodstatnené iba vo výnimočných prípadoch (Bergman proti Českej republike, rozsudok z 27. októbra 2011). K rozhodnutiu o zákaze styku sťažovateľa so synom ESLP poznamenal, že sa opieralo o závery znalca z obdobia po niekoľkoročnej izolácii sťažovateľa od dieťaťa, podľa ktorých bol styk problematický a ohrozoval psychický vývoj dieťaťa z dôvodu konfliktného vzťahu medzi rodičmi (Bergman proti Českej republike, rozsudok z 27. októbra 2011). Matka vytýka aj, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy najlepší záujem maloletého C. a maloletého Š. v zmysle článku 5 Základných zásad zákona o rodine. Podľa matky dnes nemožno spochybniť fakt, že C. ako dieťa vo veku 9 rokov v roku 2018, bol účelne manipulovaný otcom a bol ponechaný v právnej neistote zo strany súdu, a takýmto konaním súdu, môže byť dieťa poškodené nie len syndrómom zavrnutého rodiča, odcudzenia sa voči biologickému rodičovi, ale aj pocitom, ktorý pramení zo syndrómu nechceného dieťaťa. Pretože C. v tejto situácii v akej ho súd nechal nemôže ani vedieť ako veľmi svojej mame, svojmu dedkovi a tete detí chýba. C. bol a je pripravovaný o všetky zážitky, a detstvo, ktoré s mamou (a spolu s mladším bratom) od roku 2018 nezažíva. Matka poukazuje na to, že ak matka nie je hrozbou pre mladšieho syna Š., nemôže byť matke obmedzená starostlivosť o staršieho syna C.. Takáto absurdná nerovnosť vo vzťahu ku každému dieťaťu jednotlivito je v rozhodnutí prvoinštančného súdu podľa matky

niečo natoľko neštandardné, až spochybňuje justíciu ako celok. Styk aký majú deti s matkou súdom zabezpečený je chorý a devastačný. Argumentácia sudcu postráda logiku prečo sa styk biologickej matky so synom Š. realizuje v 33 % percentách času (od 1.5.2020), kedy abstínujúca osoba otca má C. v starostlivosti 100 % a syna Š.W. 67 % času. Matka poukazuje i na to, že súd prvej inštancie má vedomosť, že sa žiaden asistovaný styk s C. a matkou nerealizuje, v organizácii Úsmev ako dar do dnešného dňa. Matka súd upozornila podaním v marci 2022 a v júni 2022, že sa asistovaný styk C. a matky, ktorému súd vyslovil predbežnú vykonateľnosť 23.06.2021 tj. vyhlásením rozsudku v konaní 3P/63/2018, nerealizuje. Asistovaný styk sa nezačal, pretože určené zariadenie o nich nevedelo, nakoľko im zadanie na spoluprácu súd v konaní na OS BA I. pod sp.zn. 3P/63/2018 od 23.6.2021 nezadal. Matka poukazuje i na to, že pravidelným odlúčením súrodencov môže v budúcnosti dôjsť k hrubému narušeniu súrodeneckých väzieb, čo by rozhodne nebolo v najlepšom záujme maloletých detí. Takýto stav by bol v rozpore s Deklaráciou práv dieťaťa prijatou OSN, a to najmä s jej článkom 2 a 4. Delenie súrodencov z dôvodu zotrávania rodičov na protichodných návrhoch nie je rozhodne v záujme maloletých detí. V záujme maloletých detí je zachovávanie súrodeneckým väzieb. S ohľadom na vážnosť situácie, kedy sa v obrovskej miere prejavuje nepriaznivý emočný vývoj maloletých detí, spôsobený aktívnou manipuláciou otca voči matke a s ohľadom na vyššie uvedené žiada matky, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom zveruje maloleté deti C. a Š. F. do osobnej starostlivosti matke, otcovi prikáže prispievať na výživu detí C. F. sumou 600,- eur mesačne a Š. F. sumou 500,- eur mesačne, ktorý otec zloží k rukám matky predom vždy do 15.-teho dňa v mesiaci na nasledujúci mesiac. Zároveň matka žiada, aby odvolací súd rozhodol tak, že prikáže otcovi zaplatiť zročné na výživnom od podania návrhu.

5. K odvolaniu matky sa vyjadrila prokuratúra, ktorá uvádza, že z podaného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v podstate vyplýva, že otec nie je vhodnou osobou, ktorá má zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti. Osobu otca matka vykresľuje ako bývalého narkomana, človeka závislého, či už na drogách alebo na hazardných hrách. V podstate celý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia poukazuje na správanie sa otca v rôznych situáciách, či už počas spoločného spolužitia manželov, alebo po ich odlúčení, s cieľom poukázať na nevhodnosť ponechať maloleté deti C.Ú. a Š. v starostlivosti otca a snahu otca separovať deti od matky, čím v podstate odôvodňuje návrh na dočasné zverenie maloletých detí do jej starostlivosti. S poukazom na argumentáciu matky, je potrebné dať do pozornosti závery znaleckého posudku č. 18/2020, ktorý bol vypracovaný v konaní vedenom pod sp.zn. 3P/63/2018, z ktorých vyplýva, že u mal. C. je prítomná Ú.-K. D. D. D. L., C. C., R. T., S. (X.Í. D. G. O.) S. W. (G.), D. K. na D. I. R. B., S. S. G. X. E. D. W. Y. G. E. T. S. Q.Q. G. D., ktoré sa prejavujú najmä v aktívnom odmietaní osobnej komunikácie s matkou vrátane ich vzájomného kontaktu. Z psychologického hľadiska je narušenie citovej väzby C. k matke spôsobené konfliktnými rodičovskými interakciami v procese rozvodovej adaptácie a z nej vyplývajúcich zmien v rodičovskej starostlivosti, ktoré predstavovali pre deti kumulovanú záťaž. Špecificky C. senzitívne prežíval Y. K. S. matky voči otcovi, čo prehĺbilo jeho identifikáciu s otcom so súčasným odmietaním matky, ktorá mu nie je ľahostajná, keďže vo vzťahu k nej prežíva intenzívny negatívny náboj, pričom pozitívne aspekty ich vzájomného vzťahu vytesňuje a potláča. Znalec na základe poznatkov získaných znaleckých vyšetrením k tejto téme formuloval názor, že maloleté deti nie sú manipulované žiadnym rodičom vo vzťahu k druhému rodičovi. Prokuratúra je toho názoru, že napriek schopnosti oboch rodičov, tak matky, ako aj otca, vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti, je za existencie súčasných podmienok, keď maloletý C.Ú. odmieta akýkoľvek kontakt s matkou (realizovaný je len styk mal. Š. s matkou), nariadenie neodkladného opatrenia v rozpore so záujmami maloletých detí C. a Š. F.. Je nutné si uvedomiť, že akákoľvek náhla zmena v živote maloletých detí, ako zmena v osobe a v mieste starostlivosti, by mohla mať na maloleté deti negatívny dopad predovšetkým na ich zdravý psychický vývin. Zároveň je potrebné vo vzťahu k argumentácii prezentovanej matkou v neodkladnom opatrení uviesť, že táto neosvedčila naliehavosť bezodkladne zveriť maloleté deti do jej výlučnej osobnej starostlivosti, práve naopak, vo svetle známych skutočností by bola matkou navrhovaná dočasná úprava starostlivosti o maloleté deti kontraproduktívna. Pokiaľ ide o uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3P/145/2018-2684 zo dňa 25.08.2022, ktorým súd zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, toto rozhodnutie považuje prokuratúra za správne a zákonné. Navyše v predmetnom konaní už je nariadené neodkladné opatrenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3P/145/2018-886 zo dňa 24.07.2019, potvrdené uznesením Krajského súdu Bratislava sp.zn. 11CoP/384/2019-990 zo dňa 23.10.2019 a toto je aj naďalej účinné. Vzhľadom na vyššie uvedené prokuratúra navrhuje, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3P/145/2018-2684 zo dňa 25.08.2022 ako vecne správne potvrdil.

6. Otec a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadrili.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 65, 66 Civilného mimosporového poriadku a túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

8. Podľa ust. § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

9. Podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 67 Civilného mimosporového poriadku na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa ust. § 387 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením či ohrozením. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

13. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie matky ak nedôvodné. Odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd sa riadne zaoberal návrhom, vyhodnotil všetky skutočnosti a to aj tie, ktoré boli zistené dokazovaním v konaní o rozvod manželstva, kde bol vypracovaný znalecký posudok. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie riadne odôvodnil a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s týmto odôvodnením. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením či ohrozením. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Odvolací súd po oboznámení sa s návrhom, celým spisom vo veci rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedený pod sp.zn. 3P/63/2018 na Okresnom súde Bratislava I, toho času nachádzajúci sa z dôvodu odvolania na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 20CoP/107/2022, ako aj konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I vo veci úpravy rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu pod sp.zn. 3P/145/2018 dospel k záveru, že nie je dôvodné nariadiť matkou žiadané neodkladné opatrenie. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že konanie o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu ešte nie je ukončené a v danom konaní je nariadené neodkladné opatrenie. č.k. 3P/145/2018-886, zo dňa 24.07.2019, potvrdené Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 23.10.2019, č.k. 11CoP/384/2019-990, ktorým je daná neodkladná úprava styku maloletého Š. s matkou. Navyše ako vyplýva z priebehu konania vo veci rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvode matka sa s maloletým Š. stretáva aj nad rámec tejto úpravy, teda s maloletým Š. má pravidelný kontakt a to v dostatočnom rozsahu. Čo sa týka maloletého C., tu súd prvej inštancie v rozsudku vo veci sp.zn. 3P/63/2018-1215 vo výroku V. určil asistovaný styk maloletého C. s matkou a určil vo výroku VI. rozsudku, že je výrok V. rozsudku predbežne vykonateľný. Je tu teda daná účinná a vykonateľná úprava styku maloletého C. s matkou. Skutočnosť, že sa tento asistovaný styk nezačal realizovať, nie je dôvodom na okamžité prezverenie maloletého do osobnej starostlivosti matke, ale je to otázkou výkonu rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vykonal v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode rozsiahle dokazovanie a to aj odborné a jeho rozhodnutie vychádza z odborných záverov. Znaleckým dokazovaním boli preverované aj schopnosti rodičov, ich rodičovské kompetencie, a nebola u osoby otca zistená závislosť na omamných látkach a bolo konštatované, že otec má podľa výsledkov psychologického vyšetrenia dostatočné osobnostné dispozície potrebné pre realizáciu osobnej starostlivosti o maloleté deti. Odvolací súd oboznámením sa so znaleckým posudkom

č. XX/XXXX znalca C.. C. J., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a poradenská psychológia ako aj obsahom vyššie uvedených spisov, či už konania o rozvod, alebo úpravy rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, musí konštatovať, že nie je preukázané tvrdenie matky, že otec negatívne manipuluje maloleté deti vo vzťahu k matke. V závere znaleckého posudku bod. 9, a bod. 14., znalec konštatuje, že maloleté deti nie sú manipulované žiadnym rodičom vo vzťahu k druhému rodičovi a že nezistil u otca parametre negatívneho ovplyvňovania, resp. programovania maloletého C. vo vzťahu k matke tak, ako ich opakovane matka postuluje. Ďalej vyplýva zo záverov znaleckého posudku bodu 6, že: mal. C. sa v procese komplikovanej rozvodovej adaptácie v zvýšenej miere identifikoval s otcom, čo súviselo nielen so D. K. D.C. D. D. K. O., ale najmä D. D. S. E.B. (X.) G. K., E. S. L. G. D. matky a jej rodiny voči otcovi a mal. C. potom, ako tento prezentoval nespokojnosť so striedavou starostlivosťou a otvorene prezentoval preferenciu otca v rámci rodičovskej diády. Znalec ku psychickému stavu maloletého C. okrem iného skonštatoval, že pri expozícii komplikovanej rodinnej situácii, a zvlášť pri tematike narušeného vzťahu s matkou, je u neho naznačená Ú.-K. D. D. D. L., C. C., R. T., S. (X. D.M. G. O.) S. W. (G.) D. K. na D. I. R. B., S. S. D. G. X. E. D. W. Y. G. E. T. S. Q. G. D.Á., ktoré sa prejavujú najmä v aktívnom odmietaní osobnej komunikácie s matkou vrátane ich vzájomného kontaktu. Zo spisu vyplýva, že je nevyhnutné pracovať na obnovení vzťahu matky a maloletého C. a to postupne, za pomoci odbornej intervencie. Odvolací súd na základe stavu veci zisteného zo spisu vo veci samej nezhliadol, že je v záujme maloletých detí okamžite ich prezveriť matke. Odvolací súd má za to, že záujem detí je chránený. Je zrejmé, že maloletý Š. sa stretáva s matkou, je tu daná jednak účinná úprava jeho styku s matkou daná neodkladným opatrením a vyplýva zo spisu, že sa styk realizuje aj nad rámec tejto úpravy. Maloletý C., vzhľadom k odborným záverom, má nariadený súdom prvej inštancie asistovaný styk s matkou a tento výrok je určený za predbežne vykonateľný a tento postup a takúto úpravu po preštudovaní spisu, hodnotí odvolací súd ako vyhovujúcu a v záujme maloletého C.. Matka v odvolaní dôvodí aj tým, že sú pretrhnuté súrodenecké väzby. Odvolací súd poukazuje na to, že obaja maloletí sa nachádzajú v osobnej starostlivosti otca, trávajú spolu čas, ich súrodenecké väzby sú zachované. Avšak daný prípad je špecifický tým, že maloletý Š. nemá stav a prežívanie také, ako C., ktorý odmieta matku. Je potom dôvodné, aby sa vzťah Š. a matky naďalej udržiaval a rozvíjal, a aby sa maloletý Š. s matkou stretával. To, že styk maloletého Š. s matkou sa realizuje bez maloletého C., neznamena pretrhnutie ich súrodeneckých väzieb. Styk matky s C. nie je upravený ako so Š. z objektívnych dôvodov, vyplývajúcich zo psychického stavu maloletého C., zisteného znaleckým dokazovaním.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že základom rozhodovania vecí týkajúcich sa maloletých detí, je zásada sledovania najlepšieho záujmu dieťaťa v zmysle článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (publikovaný v Zbierke zákonov pod číslom oznámenia 104/1991). Zásada najlepšieho záujmu dieťaťa musí byť prispôsobená a definovaná individuálne s ohľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa nachádza dieťa, ktorého sa súdne konanie týka, pričom pozornosť má byť venovaná jeho osobným pomerom, situácii a potrebám. V rámci individuálnych rozhodnutí musí byť najlepší záujem dieťaťa hodnotený a stanovený z pohľadu špecifických okolností konkrétneho dieťaťa a najlepší záujem dieťaťa môže byť aj v konflikte s oprávnenými záujmami ostatných osôb. Je vždy nutné najlepší záujem dieťaťa vyvažovať s ostatnými oprávnenými záujmami, ale najlepší záujem dieťaťa má pri vyvažovaní vysokú prioritu. Záujem dieťaťa je potrebné vždy posúdiť z objektívnych hľadísk, nie zo subjektívneho hodnotenia výhodnosti alebo naopak nevýhodnosti pozície toho ktorého z obidvoch rodičov, či iných rodinných príslušníkov. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že okamžité zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matke nesleduje ich najlepší záujem. Mohlo by viesť ku zhoršeniu psychického stavu maloletých detí, čo sa opiera o výsledky dokazovania vo veci samej.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).